Anul al 65-lea
6 PAGINI

200 LEI

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.494/939.

Nr. 138 Vineri 21 Iunie 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

VALORIFICAREA RECOLTEI

Via activitate desfășurată de Comitetul central electoral — abia constituit — al Blocului partidelor democratice și care nu se limitează numai la examinarea chestiunilor speciale în legătură cu pregătirea și cu technica apropiatelor alegeri, ci îmbrățișează și atâtea din problemele de interes superior care privesc direct sau indirect grosul masselor electorale, constitue, desigur, o inovație fericită în practicile de până acum ale vieții noastre publice.

Astfel, în ședința de Vinerea trecută, prezidată de d. ministru M. Ralea, s'a discutat — în cadrul propunerilor Secției economice — odată cu măsurile preconizate de platforma-program în vederea degrevării impozitelor, și problema valorificării recoltei, care, privită în perspectivele producției ce se anunță, prezintă un caracter de netăgăduită actualitate.

E adevărat că prima fază a valorificării trebue să înceapă chiar pe ogor — prin alegerea semințelor și a culturilor celor mai potrivite regiunii, prin calitatea muncii și a metodei de cultură, — care să asigure din capul locului un randament optim atât sub raportul cantității, cât și al calității producției. Este primul câștig și prima satisfacție ce revin cultivatorului.

Dar aceasta nu este de ajuns pentru o agricultură prea puțin organizată cum este agricultura țării noastre, care, lipsită de avantajul creditelor ieftine și lesnicioase în perioada apariției recoltei pe piață, cum și de condițiunile unui târg intern serios, rămânea — chiar în timpuri normale — foarte ușor pradă lăcomiei speculanților sau la discreția concurenței produselor similare de pe piețele externe. Se întâmpla astfel foarte adesea, ca o recoltă abondentă să nu aducă după sine o îmbunătățire mai simțitoare în situația agricultorului român, ca el să se vadă, la încheierea bilanțului ostenelilor sale de peste an, tot atât de sărac și de strâmtorat ca și în anii cu recolte slabe sau mijlocii — și aceasta, tocmai din cauza sistemului defectuos de valorificare, care îmbogățea de obicei pe intermediarii cerealiști, pe morari, pe făinari, brutari, fabricanții de paste făinoase, pe exportatori, numai pe el, nu.

E adevărat că azi conjunctura pieței interne și externe este deosebit de favorabilă pentru agricultori. Produsele lor sunt foarte căutate și sub un regim normal de libertate a transacțiunilor ele s'ar bucura automat de prețuri foarte bune. Din păcate, însă, trăim încă sub povara consecințelor războiului. Lipsurile și sarcinile lui n'au fost încă lichidate, așa că, pentru moment, nu poate fi vorba de o revenire automată la sistemul transacțiunilor libere, care în chip fulgerător ar duce la acapararea întregei producții a țării în mâinile speculanților și, de aci, la trecerea ei peste graniță, expunând populația țării la foamete și la scumpete fără limite. Până la normalizarea vieții economice interne și externe, rațiuni de elementară prevedere ne obligă să menținem producția, circulația și distribuția articolelor de primă necesitate sub regimul controlului și al dirijerii, care, până la schimbarea generală a situației, constitue o pavăză contra abuzului și libertinajului economic și, deci, o garanție certă că nevoile proprii vor fi satisfăcute, iar sarcinile de război și celelalte angajamente externe vor fi executate.

Această situație însă nu exclude, ci, și mai vârtos, include necesitatea valorificării viitoarei recolte. Dacă nu se dă posibilitate agricultorului să se bucure în deplină libertate de condițiunile deosebit de favorabile ale conjuncturii prețurilor de azi, el are în schimb dreptul la asigurarea unei bune valorificări, prin fixarea unor prețuri cu adevărat remuneratorii. Nu trebue să se uite că cheltuielile de producție au fost anul acesta cu mult mai ridicate decât în anul trecut, că sămânța, vitele și întreținerea lor, munca și întreținerea muncitorilor, chiria mașinilor și reparatul uneltelor, au reclamat investiții foarte mari, iar în regiunile în care lipsa ploilor a impus întoarcerea semănăturilor de grâu, muncile și cheltuiala au fost îndoite, fără să mai pomenim că în multe locuri nu s'a mai putut semăna în primăvară decât meiu și porumb furajer.

Apoi, pe lângă prețuri remuneratorii, o bună valorificare implică o bună și suficientă finanțare, astfel ca producătorul să-și primească imediat prețul, fără amânări păgubitoare; iar colectarea să se facă deasemeni la timp, caș transportul în centrele de distribuție, caș depozitarea, conservarea și condiționarea produselor.

Din schițarea acestor date elementare reiese cât de necesară și de importantă este problema valorificării noilor recolte, care trebue să asigure plugărimii noastre prețuri cu adevărat remuneratorii și, prin ele, să întreție stimulentul producției și râvna perfecționării mijloacelor de cultură.

Preocupările în această direcție, manifestate de Comitetul central electoral al Blocului partidelor democratice, apar astfel cu totul îndreptățite, el fiind prin definiție un organ de contact cu nevoile și interesele permanente ale corpului electoral, nu numai cu cele trecătoare impuse de exigențele campaniei electorale.

H. I.

D. Bidault a fost ales

președinte al guvernului provizoriu francez

Paris, 19 (Rador). — Miercuri, la ora 15, d. Vincent Auriol a deschis ședința Adunării Naționale Constituante, care va decide asupra alegerii noului președinte al guvernului.

In discursul ținut cu acest prilej, d. Vincent Auriol a pus dela început accentul asupra sarcinei ce revine nouei Adunări Constituante. Opera constituțională — a spus oratorul — este obiectul principal, ași spune chiar obiectul exclusiv, al mandatului membrilor Adunării. Voința poporului este limpede: minoritatea și majoritatea sunt atât de aproape una de alta prin numărul voturilor încât sunt riscuri de primejdii mortale dacă ele nu vor căuta să se apropie și prin activitatea lor. Emulația dintre dv. trebue să urmărească nu triumful principiilor dv. respective, ci stabilirea unei democrații libere și adevărate.

Nu avem timp de pierdut. Mântuirea republicii vă impune să evitați cu orice preț un eșec. Națiunea vrea o Constituție care să asigure fiecărui francez respectul demnității sale de om, libertatea sa, desvoltarea completă a personalității sale, iar statului francez să-i asigure continuitatea tradițiilor moștenite dela revoluțiile istoriei noastre. Ași spune chiar mai mult: națiunea vrea o Constituție care să permită a împăca ordinea cu mișcarea și a atinge, dincolo de orizonturile imediate, o întreagă serie de orizonturi viitoare.

Pentru realizarea acestor scopuri, toată lumea de aici va recunoaște că, dacă în regimul parlamentar o a doua Cameră ponderatoare apare ca o necesitate pentru apărarea suveranității națiunii împotriva impulsiunilor și pasiunilor, în nici un caz această Cameră nu ar putea să fie o cauză de confuzie politică, un mormânt al legilor, o Cameră a înăbușirilor lente.

După cuvântarea d-lui Auriol, a urmat la tribună d. Felix Gouin, care a adus omagiul său, împreună cu acela al Camerei, exprimat de d. Vincent Auriol, „aceluia care va rămâne în istorie primul rezistent al Franței". D. Gouin a im'ntit zilele turburi din 1940, subliniind „meritul incomparabil al generalului de Gaulle, care a știut să spună NU destinului".

Oratorul a vorbit despre numeroșii eroi ce s'au ivit ca prin farmec la apelul generalului de Gaulle și a cerut tuturor francezilor să-și amintească acele ceasuri de suferință și de unire și să medite ze asupra mesajului pe care „ni-l trimit morții și martirii noștri din locașul veșnicei tăceri".

Discursul d-lui Gouin a fost salutat cu aplauze prelungite.

Paris, 19 (Rador). — Luând cuvântul în ședința de Miercuri a Adunării Constituante pentru a explica votul grupului comunist, d. Jacques Duclos a declarat că comuniștii sunt dispuși la unele tranzacții, dacă vor fi necesare, dar în nici un caz nu vor admite tranzacții asupra problemei laicității, asupra drepturilor economice și sociale și asupra puterilor celei de a doua Adunări, care „trebue să fie o Cameră de chibzuință și nimic mai mult". Cât despre președintele republicii, a spus d. Duclos, „nu voim ca el să fie un stăpân absolut".

Oratorul a arătat că partidul comunist este gata să ia răspunderea puterii. Regretând că nu poate voia pentru rămânerea mai departe la cârmă a guvernului actual, d. Jacques Duclos a încheiat spunând că grupul comunist nu va prezenta candidați.

A urmat la cuvânt d. Edouard Depreux, care a explicat votul socialiștilor, declarând că partidul său se înclină în fața hotărârii Corpului electoral și în consecință va vota pentru d. Georges Bidault. A adăugat că sprijinul său ostilitatea partidului socialist față de guvernul pe care-l va forma d. Bidault vor depinde de programul acestui guvern, care va trebui să cuprindă garanțiile relative la laicitate. Guvernul va trebui să se inspire din programul consiliului național de rezistență în ceeace privește naționalizările și monopolurile de fapt.

A urmat explicația votului partidului republican al libertății, dată de d. Ramarony, care a început prin a condamna atentatele săvârșite împotriva localurilor partidului comunist, cerând sancțiuni exemplare, iar apoi a anunțat că partidul său va vota pentru d. Georges Bidault cu unele rezerve.

După această cuvântare, s'a trecut la vot pentru alegerea președintelui guvernului provizoriu al Republicii.

ALEGEREA PREȘEDINTELUI GUVERNULUI

Paris, 19 (Rador). — D. Georges Bidault a fost ales președinte al guvernului provizoriu francez cu 384 voturi din totalul de 545 votanți.

Radicalii și grupările de dreapta au votat pentru d. Bidault. Comuniștii și aliații lor din mișcarea unificată a rezistenței, ca și 11 deputați naționaliști musulmani, s'au abținut dela vot.

PERSONALITATEA D-LUI BIDAULT

Paris, 19 (Rador). — D. Georges Bidault, care a fost ales președinte al guvernului provizoriu francez, s'a născut la Moulins, la 5 Octombrie 1899.

In anul 1918, el este mobilizat la vârsta de 18 ani.

După război, el își continuă studiile și militează în mișcarea tineretului catolic, iar în anul 1925, el reușește primul la examenul de agregat în istorie.

Apoi, el predă atât în provincie cât și la Paris, miltiând în același timp în rândurile partidului democratic popular și scrâind în fiecare zi articolul de fond al ziarului l'AUBE; articolele sale despre Anschluss, asupra afacerii cardinalului Inniger, despre războiul din Spania și, mai cu seamă, despre Muenchen, îl clasează printre adversarii cei mai hotărîți ai concesiunilor făcute fascismului.

Mobilizat în 1940 și prizonier în luna Mai a acelui an, el este eliberat în luna Iulie 1941, în calitate de fost combatant.

După punerea lui în libertate, d. Bidault se alipește Mișcării de Rezistență, aderă la ziarul Combat, intrând apoi în Consiliul Național al Rezistenței, al cărei președinte este ales după moartea lui Moulin.

Inapoiat la Paris în 1943, d. Bidault se află în fruntea Consiliului Național al Rezistenței, în care calitate joacă cu succes rolul de conciliator între diferitele tendințe reprezentate în mișcarea de rezistență, luând o parte importantă și la elaborarea programului Consiliului de Rezistență.

Ministru al afacerilor străine cu începere dela 9 Septembrie 1944, d. Bidault a însoțit pe generalul de Gaulle la Moscova, unde a semnat pactul franco-sovietic la 9 Septembrie 1945.

După această dată, d. Bidault a reprezentat Franța în conferințele internaționale dela San Francisco și Londra.

Ales deputat în departamentul Loire, la 21 Octombrie 1945, d. Bidault a fost reales la 2 Iunie, anul acesta, intrând în cabinetul prezidat de către generalul de Gaulle, la 21 Noembrie 1945, iar în cel prezidat de d. Felix Gouin, la 26 Ianuarie, păstrând tot timpul conducerea ministerului de pe quai d'Orsay.

CONSTITUȚIONALITATEA LEGII ELECTORALE

Declarațiile d-lui ministru Lucrețiu Pătrășcanu

In cadrul unei conferințe ținute ieri după amiază cu reprezentanții presei, d. prof. Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției, a făcut declarații cu privire la problema constituționalității legii electorale, drept răspuns la opiniile exprimate de partidele național-țărănesc și național-liberal.

„Este vorba de o precizare, întrucât chiar eu însumi — a declarat d. ministru al justiției — am fost autorul actului constituțional din 1944.

In ultimele zile, presa a înregistrat luarea de poziție din partea unor organizațiuni politice în ce privește caracterul neconstituțional al prevederilor ante-proectului legii electorale.

Afirmațiunile făcute în sprijinul unei asemenea teze sunt lipsite cu totul de temei.

Să restabilim în primul rând faptele.

In noaptea de 23 August 1944, România nu avea Constituție. Guvernul format atunci a găsit desființate toate Constituțiile anterioare. Lipsa oricărui regim constituțional în țara noastră — aceasta era realitatea în imprejurările de atunci.

In momentul în care s'a pus pentru prima oară în discuția consiliului de miniștri, pe ziua de 27 August 1944, creiarea totuși a unui instrument constituțional, s'a căzut de acord cu reprezentanții tuturor partidelor, prezente atunci în guvern, că nu poate fi vorba de repunerea în vigoare a Constituției din 1923.

Dealtfel, din însăși redactarea textului decretului din 1 Septembrie 1944, apare clar acest lucru.

Astfel, atunci când a fost vorba să se reglementeze drepturile Românilor, art. 1 al decretului se referă atât la Constituția din 1866, cât și la cea din 1923.

Dacă atunci ar fi fost vorba de o simplă repunere în vigoare a Constituției din 1923, un singur articol ar fi fost suficient. Dimpotrivă, astfel cum a fost redactat art. 1, după lungi discuții în consiliul de miniștri, s'a căutat să se sublinieze în mod deosebit că nu este o repunere în vigoare a Constituției desființată de Regele Carol II, în 1938.

NOUILE NORME DE ORDIN CONSTITUȚIONAL

Realitatea este că în acel moment am înțeles să creiăm un nou instrument constituțional.

Ca ministru de justiție ad-interim, am redactat decretul menit să stabilească nouile norme de ordin constituțional.

Am adoptat forma unui decret, întrucât în imprejurările din acel moment orice altă cale de a nu mai lăsa Statul român lipsit de un regim constituțional, era imposibilă.

Decretul din 1 Septembrie 1944 conține toate dispozițiunile necesare stabilirii unei orânduiri cu caracter constituțional.

Astfel, decretul din 1 Septembrie 1944 reglementează în primul rând normele după care sunt stabilite drepturile românilor. Faptul că, în acest decret, capitolul acesta este preluat, prin referire, din Constituțiile dela 1923 și 1866, nu schimbă câtuși de puțin natura lui. Tot pe cale de referire este prevăzută și exercitarea puterilor Statului. De astă dată, s'a accentuat că exercitarea acestor puteri este reglementată numai de Constituția din 1923. Dar tocmai aici decretul dela 1 Septembrie 1944 a înțeles să facă o excepție: organizarea puterii legiuitoare.

In adevăr, în art. 2 al decretului constituțional se prevăd două excepții, din care una ne interesează și face obiectul articolului 3 din decret.

— Ce prevede acest articol 3? Ce a voit să scoată, să excepteze dela vechile reguli ale Constituției din 1923, guvernul, ai cărui miniștri și-au pus semnătura în josul actului?

Iată textul art. 3: „Un decret dat în urma hotăririi consiliului de miniștri va organiza Reprezentanța națională".

Cu alte cuvinte, pentru organizarea Reprezentanței naționale, actualul act constituțional prevede o clară dispoziție și dă posibilitatea guvernului, ca, pe calea unui decret, să organizeze puterea legiuitoare.

ORGANIZAREA PUTERII LEGIUITOARE

Deci, în mod categoric, decretul din 1 Septembrie 1944 prevede că, în ce privește exercițiul puterilor constituite în Stat, toate — în afară de puterea legiuitoare, — rămân să funcționeze după normele stabilite în Constituția din 1923, singură puterea legiuitoare urmând să-și găsească o nouă organizare.

Prin urmare, decretul constituțional din 1944 stabilește dreptul guvernului ca, printr'un simplu decret, să pășească la stabilirea principiilor după care urmează să fie organizată puterea legiuitoare.

Să analizăm mai departe textul art. 3.

Acest articol vorbește de „Reprezentanța națională" fără să specifice nimic altceva. Dacă ar fi voit să stabilească conținutul și forma acestei Reprezentanțe naționale, ar fi vorbit de Adunarea Deputaților și de Senat. Lucru care nu s'a făcut și nu s'a făcut în mod voit, pentrucă am înțeles să las deplină libertate guvernului de a da țării o nouă Reprezentanță națională, fără să

D. ministru L. PATRĂȘCANU

fie legat de sistemul bicameral în funcțiune, sau vechile constituții ale țării.

Aceasta a fost motivul redactării în acest chip a art. 3 din decret. In calitate de autor al decretului, în mod intenționat am căutat să asigur cea mai largă libertate în organizarea viitoare a celei de a treia puteri de Stat — puterea legiuitoare.

Acest punct de vedere a fost de altfel îmbrățișat de plenul consiliului de miniștri, toți miniștrii din guvernul Blocului semnând decretul.

Deci ante-proiectul de lege electorală respectă întru totul nu numai normele actului constituțional, care ne guvernează astăzi, dar și intențiile care au prezidat la făurirea lui. Guvernul este liber să adopte, în ce privește puterea legiuitoare, acea formă și acel sistem pe care îl socotește potrivit. Atunci când anteproiectul legii electorale prevede sistemul unicameral, lărgește dreptul de voț la femei, etc., nu numai că nu contravine principiilor fundamentale ale decretului constituțional, ci dimpotrivă, respectă atât litera cât și spiritul lui.

Drept ilustrare a temeiniciei celor ce susținem, reproducem însuși textul decretului din 1 Septembrie 1944, cu toate semnăturile lui".

Textul decretului-lege

MIHAI I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Văzând jurnalul consiliului de miniștri Nr. 560 din 30 August 1944,

Am decretat și decretăm:

ART. 1. — Drepturile Românilor sunt cele recunoscute de Constituțiunea din 1866, cu modificările ce ulterior i-au fost aduse și de Constituțiunea din 29 Martie 1923.

ART. II. — Sub rezerva celor cuprinse în art. 3 și 4, puterile Statului se vor exercita după regulile așezate în Constituția din 29 Martie 1923.

ART. III. — Un decret dat în urma hotărârii consiliului de miniștri va organiza Reprezentanța națională.

Până la organizarea Reprezentanței naționale, puterea legislativă se exercită de către Rege, la propunerea consiliului de miniștri.

ART. IV. — O lege specială va statornici condițiunile în care magistrații sunt inamovibili.

Juriul rămâne desființat.

Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați toți acei cari în orice calitate și sub orice formă au contribuit la dezastrul țării, în special în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite.

Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmărirea averilor lor.

ART. V. — Sunt și rămân abrogate decretul regal nr. 3053 din 5 Sept. 1940, publicat în Monitorul Of. nr. 205 din 5 Sept. 1940; Decretul Regal nr. 3067 din 6 Sept. 1940, publicat în Monit. Of. nr. 206 bis din 6 Sept. 1940 și Decretul Regal nr. 3072 din 7 Sept. 1940, publicat în Monit. Of. nr. 208 din 8 Sept. 1940, toate referitoare la investirea președintelui de consiliu cu depline puteri și fixarea prerogativelor regale.

Dat în București la 31 August 1944.

MIHAI

Președintele consiliului de miniștri, general de corp de armată adjutant, Constantin Sănătescu.

Miniștri de Stat: Iuliu Maniu, Const. I. C. Brătianu, Lucrețiu Pătrășcanu, Constantin Titel Petrescu.

Ministrul justiției ad-interim, Lucrețiu Pătrășcanu, etc.

IMPORTANTE PROPUNERI ALE D-LUI MOLOTOV

ÎN ȘEDINȚA DE MIERCURI A CELOR PATRU MINIȘTRI DE EXTERNE

Paris, 19 (Rador). — Cea de-a patra ședință a consiliului celor patru miniștri de externe a avut loc sub președinția d-lui Byrnes. Ea a durat dela ora 15 la ora 16,30.

Deliberările au avut un caracter foarte tehnic. Pe ordinea de zi figura examinarea clauzelor economice. Cea mai mare parte dintre acestea fuseseră studiate anterior.

In ședința de Miercuri au fost luate în discuție următoarele patru puncte:

1. — Restituirile;

2. — Clauzele economice și financiare privitoare la teritoriile cedate;

3. — Relațiile economice generale și

4. — Clauzele privitoare la pagubele pricinuite persoanelor particulare.

RESTITUIRILE

Se convenise că Italia va fi obligată să restitue bunurile răpite dege teritoriul Națiunilor Unite. Adjuncții au menținut însă atitudini diferite. Textul primitiv prevedea că este vorba de bunurile răpite „prin folosirea forței".

Englezii, nordamericanii și francezii au cerut ca să se adaoge „sau al constrângerii". D. Molotov a fost de acord cu această propunere.

Pe de altă parte se punea chestiunea dovezilor. Delegația franceză socotea că era de datoria Italiei, dacă va socoti că e cazul, să dovedească că bunurile revendicate nu fuseseră luate prin forță sau constrângere. D. Molotov s'a declarat pentru procedura juridică obișnuită, în baza căreia dovada trebue făcută de cel ce are revendicări de făcut. Cu alte cuvinte, națiunea care reclamă vreun bun sechestrat de Italia va trebui să dovedească că el a fost luat prin forță sau constrângere.

Discuția a fost trimisă din nou comitetului experților.

CLAUZELE ECONOMICE ȘI FINANCIARE PRIVITOARE LA TERITORIILE CEDATE

Cei patru miniștri de externe au confirmat, cu unele mici rezerve propunerile adjuncților. Acesta propuneri, cu caracter tehnic prevăd drepturile și obligațiile statelor succesoare.

RELAȚIILE ECONOMICE GENERALE

S'au ivit discuții în legătură cu bunurile de cari cetățenii Națiunilor Unite ar putea fi deposedați prin operațiuni de naționalizare în Italia. Americanii au propus și francezii și englezii au acceptat ca asemenea naționalizări să se facă numai prin despăgubiri. Rușii s'au opus unor despăgubiri automate și au propus ca acestea să nu fie acordate decât în baza unor acorduri bilaterale.

D. Bevin ar fi dorit ca amendamentul d-lui Molotov să nu se aplice decât după răgazul de 18 luni, în care timp Națiunile Unite se vor bucura în Italia de clauza națiunii celei mai favorizată. Problema nu a fost rezolvată și urmează să fie reluată într'o ședință viitoare.

DESPAGUBIREA PERSOANELOR PARTICULARE

Cei patru miniștri de externe se găseau în fața a două propuneri foarte asemănătoare: una britanică și cealaltă franceză, care prevedeau că guvernul italian trebue să despăgubească pe cetățenii civili ai Națiunilor Unite ce au suferit pagube personale, — tratament rău, etc.

Nordamericanii și rușii ar fi vrut să suprime această clauză, dar după intervenția d-lui Bidault, d. Molotov a adoptat principiul despăgubirii, punând însă două condițiuni:

1. — Cetățenii tuturor Națiunilor Unite să aibă dreptul la despăgubire și

2. — Principiul despăgubirii ar trebui să se aplice tuturor cetățenilor Națiunilor Unite ce au suferit depe urma ocupației italiene.

Aceasta a doua condiție însemna că nu numai pagubele personale suferite pe teritoriul italian dau dreptul la o indemnizație, dar și cele ce au fost suferite în afara Italiei, de către greci, albanezi, ruși și francezi, victime ale răului tratament, în timpul când țara lor a fost ocupată de către italieni.

D. Bevin, recunoscând caracterul echitabil al sugestiei sovietice, a considerat aplicarea dificilă, declarându-se gata să renunțe la cererea făcută la început. A fost urmat pe această cale de către d. Bidault.

D. Molotov și-a exprimat uimirea pentru faptul că, de vreme ce toată lumea a fost de acord să se adopte propunerea sa, nu a existat acord în ce privește renunțarea la tot, cerându-se luarea în considerare a tuturor punctelor de vedere.

Ideia creierii unui fond special de mai multe milioane de lire italiene pentru despăgubirea cadrelor celor mai interesate, a fost făcută de d. Bidault.

D. Molotov a pronus ca această idee să fie examinată de adjuncți. Cum însă secretarul departamentului de stat nordamerican a luat o atitudine contrară, ședința a fost ridicată fără a se lua vreo hotărîre, la ora 16,40.

Adjuncții s'au întrunit imediat după aceasta pentru a converti ordinea de zi a ședinței viitoare, ca a fost fixată pentru Joi la ora 11.

Principial urmează a fi discutată problema frontierei franco-italiene, între Tende și Briga.

Vor urma chestiunile în legătură cu comisiunea tratatului, adică comisia ce va fi însărcinată cu supravegherea executării, comisia privitoare la retragerea trupelor, comisia colonilor, Dodecanezului, frontiera italo-austriacă și, însfârșit, limitarea flotei de război italiene.

TURBURĂRILE DIN PALESTINA CONTINUĂ

Ierusalim, 19 (Rador). — **După cum s'a anunțat Miercuri seara, opunând rezistență cercetărilor făcute de către poliția britanică în satul Kafr Giladi, din Galilea Superioară, doi evrei au fost răniți.**

Mulți locuitori din satele învecinate au încercat să pătrundă în acest sat, dar au fost arestați de către autoritățile militare.

Cercetările au durat dela orele 1 până la orele 6, când trupele au părăsit satul.

Pe de altă parte, în cursul cercetărilor făcute Marți, de către poliție, în satul evreiesc Hanita, din Palestina de nord-est, s'a confiscat o oarecare cantitate de materiale de semnalizare și muniții, ascunse într'o magazie.

La început, coloniștii au încercat să oprească intrarea în sat, blocând-o cu stupi de albine, dar trupele au înlăturat acest obstacol, au pătruns în sat și au făcut cercetări.

★

Ierusalim, 19 (Rador). — **Incă un ofițer britanic este „dat lipsă" în buletinul poliției palestiniene, apărut Miercuri.**

Este vorba de maiorul H. B. Chadwick, din marele stat major al trupelor britanice din Palestina. El trebuia să ia parte la o conferință Marți după amiază a ofițerilor comandanți, la care nu a sosit.

Există temeri că el a fost răpit, ridicând astfel la șase numărul ofițerilor răpiți Marți din clubul ofițerilor din Tel Aviv.

*

Ierusalim, 19 (Rador). — Comandamentul britanic a hotărît ca toate localurile evreești din Palestina — restaurante, baruri, cinematografe, hoteluri — să fie interzise trupelor britanice până când ofițerii britanici, luați ca ostateci de teroriști, vor fi eliberați.

★

Ierusalim, 19 (Rador). — Corespondentul agenției *„Reuter"* transmite:

D. dr. Chaim Weizmann, președintele organizației internaționale sioniste, a spus Marți seara că declarația făcută săptămâna trecută de d. Ernest Bevin, ministrul afacerilor străine, că va fi nevoe de o nouă divizie britanică în Palestina în cazul când se va admite intrarea în această țară a 100.000 evrei, nu constitue un ajutor dat în vederea menținerii acelei stabilități și liniști de care Palestina are nevoe în aceste vremuri de încercări.

COMPLOT MONARHIST IN ITALIA

Roma, 19 (Rador). — Corespondentul Agenției franceze de presă anunță că un complot monarhist ar fi fost descoperit de poliția politică în urma perchizițiilor și arestărilor făcute în ultimele zile.

Printre persoanele arestate se află șeful mișcării „monarhiste democratice" și mai mulți foști ofițeri din miliția fascistă.

Totdeodată au fost sechestrate numeroase arme și munițiuni.

INTOARCEREA FOȘTILOR PRIZONIERI

Un grup de ofițeri români, foști prizonieri în U.R.S.S. au sosit eri în gara de Nord, unde s'au fotografiat împreună cu familiile lor.

Catastrofal incendiu la un depozit de munițiuni lângă Hanovra

Berlin, 19 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter" transmite:

Incendiul izbucnit la depozitul de munițiuni din Haeningen, la 30 kilometri nord-est de Hanovra, a cuprins în cursul zilei de Miercuri o nouă cantitate de 5.000 de tone de munițiune de artilerie, pe lângă cele 5.000 de tone distruse Marți, prin explozia produsă, cu prilejul căreia au pierit peste 100 de germani și persoane strămutate.

Trupele britanice, sosite pe locul dezastrului, au evacuat întreaga zonă periclitată, o regiune agricolă puțin populată, în jurul unor mine de sare, lăsate în părăsire și în care germanii depozitaseră în timpul războiului toi felul de munițiuni de artilerie.

Explozia s'a produs Marți la prânz, în fundul unei mine, pe care muncitorii o goleau de muniționile depozitate, încă dela începutul ocupațiunii.

Explozia inițială s'a propagat printr'o legătură subterană la o altă mină, de potasiu, aflată la o distanță de 6 kilometri de prima mină, cu care este în legătură printr'un tunel pe sub pământ.

Se așteaptă ca această explozie să producă prăbușirea întregii porțiuni de teren sub care se află minele părăsite, în care nu se mai poate pătrunde pentru a le izola una de alta.

CÂND VOR FI EXAMINATE NOUILE CONDIȚII DE ARMISTIȚIU CU ITALIA

Londra, 19 (Rador). — *D. Noel Baker, ministrul de stat, a declarat Miercuri în Camera Comunelor, răspunzând la o întrebare, că condițiile revizuite ale armistițiului cu Italia, aprobate de consiliul miniștrilor de externe, care au fost comunicate guvernului italian, nu pot fi semnate până când nu vor fi încheiate acorduri între Statele Unite și Italia și Anglia și Italia, prevăzând menținerea în Italia a forțelor aliate în desfășurare și reținerea forțelor aliate necesare pentru liniile de comunicație cu Austria.*

El a adăogat că un proect de acord între guvernele englez și italian a fost comunicat guvernului italian la 6 Iunie și, după cât știe, un proect similar a fost comunicat și de Statele Unite.

Guvernul britanic speră că cele două acorduri vor fi încheiate într'un viitor apropiat, astfel încât noile condiții de armistițiu să poată intra imediat în vigoare.

Guvernul britanic are de gând să publice acordul anglo-italian în cel mai scurt timp posibil și, în ce-l privește, speră că noile condiții ale armistițiului vor fi publicate imediat după semnarea lor.

O PLACĂ COMEMORATIVĂ PENTRU GORKI

Moscova, 19 (Rador). — Agenția *„Tass"* comunică:

Marți a fost pusă o placă comemorativă cu inscripția: „Aci a trăit și a murit Alexei Maximovici Gorki, 1931—1936" în suburbana Moscovei, localitatea Gorki, pe ziduł vilei scriitorului.

Clădirea vopsită în alb și împodobită cu coloane, unde și-a petrecut ultimii ani ai vieței sale marele scriitor rus, este situată într'un colț pitoresc al suburbanei Moscova, — în mijlocul unui parc adumbrit. Camerele personale ale lui Gorki, — cabinetul său de lucru și camera lui de culcare, — au fost păstrate așa cum se aflau pe vremea când el trăia. Pe marea masă de lucru din biroul său se vede un ceas care arată ora 10 și 22 minute. Exact la această oră — acum 10 ani a murit Maxim Gorki. Pe o carte deschisă, romanul „Klime Samuin" sunt așezați ochelarii lui. Alături o scrisoare neterminată adresată nepoatelor sale Martha și Daria.